

убѣжденіето, че трѣба да се отдѣлижтъ отъ Англія и да си съставіжтъ ново господарство.

Въ заключеніе ся казва :

„Спорѣдъ горѣнаписаното. ній, прѣдставителитѣ на съединенитѣ штати, които ся събрахми на генераленъ конгресъ, като призовавами върховнїтъ сждїя на мїрътъ, който знае правдината на нашитѣ намѣренїя, обявявами тържественно отъ името на народътъ, че съединенитѣ колонїи иматъ право да бжджтъ *господарство свободно и независимо*; чѣ тѣ ся освобождаватъ отъ всякаква зависимость на царьтъ Велико-Британскїй; че всички политически свѣреки мѣжду тѣхъ и Велико-Британїя сж прикъсани и раскъсаватъ ся съвършенно, и че, като свободно и независимо господарство, тѣ иматъ пълна власть да воюватъ, да заключаватъ миръ, да съставляватъ съюзъ и да заключаватъ въобще всякакви други актове и сношенїя, съ които ся ползува всяко независимо господарство. Съ пълна и твърда надѣжда въ покровителството на провидѣніето нїй, за поддържанїето на тѣзи декларація, задѣлжавамы ся взаимно да принесемъ на жертва животътъ си, иманїето си и священната си честь.“

Подиръ нѣколко часа слѣдъ обявленїето на деклараціята, на народътъ ся показалъ въ морето англїйскїтъ флотъ. Адмиралъ лордъ Гоу, който билъ снабденъ съ мирни инструзїи (наставленїя) обявилъ на народътъ, че той ся явилъ не като разрушителъ, а като миротворецъ и заедно съ туй проводилъ прїятелско писмо на Франклина съ надѣжда да го привлече на страната си. Франклинъ, който билъ прїятель на адмиралътъ и домашенъ человекъ въ фамиліята му, отговорилъ му съ строгостъта на политическїй врагъ :

„Да ся прѣдлага прощаванїе на колонїитѣ, които сж докачени, нисалъ той, то ще каже, че въ насъ прѣд-